

vist til at tage Posten ad anden Vej. Den gaar saa fra Svendborg pr. Bogn til Vemmenæs Kro, og derfra henter saa Selskabet den pr. Skib, i alt Fald foreløbig. Sejløbet fra Rudløbing til Vemmenæs kan i Reglen holdes aabent i længere Tid end Løbet til Svendborg, men som Følge af, at dette Løb er smalt og desuden opfyldt af Grunde, kan man til denne Befordring kun anvende et meget lille Skib med en Maskine, der ikke har synderlig stor Kraft. Det varer da heller ikke ret længe, før det er umuligt at befordre Posten ogaa ad den Vej. For et Aars Tid siden eller saa blev der fra Rudløbing Byraad indgivet et Andragende om en Bevilling fra Statskassen paa omtrent 10,000 Kr., som man vilde anvende til at udbyde Sejløbet fra Rudløbing til Vemmenæs, nærmest i dets vestlige Del. Hvis denne Bevilling var bleven givet og Sejløbet udbyttet, vilde man have kunnet anvende et større og stærkere Skib paa denne Route og saaledes holde Vandet aabent i længere Tid, saa at Postbesørgelsen kunde foregaa regelmæssigere. Denne Bevilling fik man ikke. Selvfølgelig kunde Vanskeligheden ogaa løses ad en anden Vej, nemlig ved at Selskabet selv anskaffede sig et ikke synderlig dybtgaaende Jærnskib med en forholdsvis betydelig Maskinkraft. Et saadant Skib vilde naturligvis ogsaa kunne udrette ikke saa lidt i saa Henseende, men Selskabet har ikke fundet sig foranlediget til at sætte sig i en saadan Beslutning. Fra det Øjeblik af, da Sejladsen ophører ad denne Vej, er Overfarten til Taasinge overordentlig primitiv. Posten besørges saa paa Slæder, der trækkes af Mennesker. Disse Slæder ere bepakkede med Grise, Smørdritter, Passagerer, Postkætte, Kuffterter o. s. v., og dette Befordringsmiddel kunne Beboerne paa Langeland være henviste til i flere Uger, hvis de have Vrende ad den Vej. Det er et Befordringsmiddel, der minder grumme meget om det, der for omtrent et Aarhundrede siden var saa gængs mellem vore mange smaa Der og det nærmeste Fastland eller større Der, men det er et ret uheldigt Forhold allerede for Postbefordringens Skyld. Der er en anden Side af Sagen, som er lige saa uheldig for Langelænderne. Selskabet fragter jo de af Landmændenes Produkter, som skulle beføres fra Langeland til Markeder andetsteds, altsaa Smør, Evin, Fedevæg o. s. v., og selvfølgelig besørger Selskabet ogsaa Personbefordringen med sine Skibe, og i denne sidste Henseende er Selskabet overordentlig lidet hensynsfuldt over for Langelænderne. Jeg skal nævne enkelte Eksempler herpaa. Det hænder ikke saa sjældent — særlig gæl-

der det i Overgangstider fra aabent til lukket Vand eller omvendt — at Folk komme til Afgangstiedet til den i Bladene averterede Afgangstid, men Skibet er ikke blot borte, men har været borte i henved $1\frac{1}{2}$ Time. Naar Vandet begynder at lægge til, plejer man nemlig gerne at sejle fra Mundingen af Svendborglund, altsaa fra Balde-mars Slot, lige over til Langeland, altsaa ikke mod Sydost til Rudløbing, men lige over til et Punkt, som hedder Næsø. Det er noget, man maa gøre ved Overgangen fra aabent til lukket Vand eller omvendt fra lukket til regelmæssig aabent Vand, og det er især i saadanne Tilfælde, at Langelænderne føres bag Hjælet. Selskabet har en Del af Sommeren foruden de tre regelmæssige Postrouter, som jeg nævned, endnu et Skib gaaende fra Svendborg om Aftenen Kl. $7\frac{1}{2}$ og et fra Rudløbing Kl. 7, men det er kun i enkelte af Sommermaanederne, nemlig fra midt i Maj til midt i August, efter den Tid hører det op. Det, man ønsker paa Langeland, er egentlig, at dette Skib skulde opretholdes stadig, baade tidligere om Foraaret og senere hen paa Efteraaret, saa længe der er aabent Vand. Selskabet har ikke villet gøre noget i den Henseende, skønt man meget vel kunde imødefomme dette Langelændernes Ønske, dersom man blot vilde ofre en Ubetydelighed derpaa. Man indvender, at Sejløbet er saa snævert, at det ikke er muligt at sejle der, naar det er mørkt eller ret længe efter Solens Nedgang. Der kan være noget i denne Tale, men det er dog ikke umuligt, at man ved Hjælp af Lodser kunde lade ophænge Lanterner paa de Bøle, som afmærke Sejløbet, og det kan — i hvert Fald er det sagt mig fra sagkyndig Side — gøres for en daglig Udgift af henved et Par Kr. I saa Tilfælde kunde dette sidste Skib overordentlig godt gaa i længere Tid, og Mangelen deraf fører adskillige Ubehageligheder med sig. Det sidste Skib udgaar fra Langeland, fra Rudløbing, om Eftermiddagen Kl. 3,45, og det kommer til Svendborg nogle Minutter over Kl. 5, og Passagererne maa saa vente i Svendborg i 4 Timer, indtil Kl. 9, thi der gaar ikke noget Tog Nord paa før det nævnte Klokkeslet. Naar altsaa den ovennævnte Dampere fremdeles gif over Kl. 7 om Aftenen, vilde den være i Svendborg Kl. 8,15, og saa vilde der i alt Fald ikke være mere end en halv Time eller 3 Kvarter til Togets Afgang. Følgen af, at Selskabet i denne Henseende ikke vil tage Hensyn til Befolkningens Ønsker, er da ogsaa den, at Folk, som f. Eks. komme fra Jylland til Odense med Tloget Kl. $4\frac{1}{2}$ om Eftermiddagen, og som ville videre med